

РЕШЕНИЕ

№ 2253

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11324** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „КОРДЕЕЛ-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „К.“, [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори - М. В. Д. и В. Д. А., чрез адв.З. Ф. и адв.М. И. срещу Решение № 4375 от 02.10.2023г. на СРС, НО, 110 състав, постановено по НАХД № 4963 от 2023г. по описа на съда. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-2300023/13.03.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.413, ал.2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, за нарушение на чл.60, ал.1, във вр. с чл.61 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи.

Според касатора атакуваното решение е постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила допуснати при преценка на доказателствения материал и необосновано – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Според жалбоподателя районният съд не е

извършил обективна преценка на събраните доказателства и поради това е достигнал до неправилни изводи. Твърди се, че съдът неправилно е приложил материалния закон ако и да се приеме, че е установено нарушение, доколкото според него са налице основанията за приложение на чл. 28 ЗАНН за маловажност на случая.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. М. И., която поддържа жалбата, не претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], редовно призован, се представлява от старши юриконсулт К. Г., която оспорва касационната жалба, претендира юриконсултско възнаграждение.

Участващият в производството представител на СГП – прокурор В. счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, VII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

За да потвърди обжалваното постановление районният съд е установил от фактическа страна, че фирмата-жалбоподател има за предмет на дейност извършване на строителна дейност. На 19.12.2022 г., служители при ДИТ-С., извършили проверка по спазването на трудовото законодателство на място в строителен обект на „Кордеел-България“ ЕАД, в качеството на строител, съгласно информационна табела в обекта на контрол: строеж „Многофункционална сграда с офиси, търговски обекти, подземен гараж и трафопост“ с к.к. +561.00 и к.к. + 575.00 м., разположена в УПИ I, кв.259а по плана на [населено място], област „Т.“, местност „Солни пазар“ и „Многофункционална сграда с хотел, апартхотел, търговски център и подземен гараж“ с к.к. +656.00 м., разположена в УПИ II, кв.259а по плана на [населено място], област „Т.“, местност „Солни пазар“.

В хода на извършената проверка контролните органи констатирани, че не са обезопасени против падане на хора и предмети стълбищните рамена на „стълбище С01 с локация: оси 12/13L от етаж минус едно /-1/ до втори етаж /2/ включително и „аварийно стълбище“ при оси: 10-11/I-J от първи до втори етаж включително, чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства /напр. ограждения или предпазни защитни мрежи/, с което строителят не е осигурил безопасност на работещите на височина срещу падане на хора и предмети.

На датата на проверката - 19.12.2022 г., контролните органи съставили Акт за спиране на СМР на първия проверен обект, с изключение на дейностите, свързани с обезопасяването му. На следващия ден - 20.10.2022 г., жалбоподателят представил

констативен протокол, ведно със снимков материал, в който отразил предприетите мерки за отстраняване на констатираните нарушения, а именно: че е изграден обезопасителен парапет на стълбище С01 от етаж -1 до етаж 2, както и обезопасителен парапет на аварийно стълбище от етаж 1 до етаж 2.

За така направените констатации в хода на проверката на място и по документи в ДИТ-С., контролните органи съставили Протокол за извършена проверка №ПР2242497/24.01.2023 г.

Въз основа на съставен АУАН №22-2300023 на 24.01.2023 г., е постановено и **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) №22-2300023/13.03.2023г.**, издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на „КОРДЕЕЛ-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „К.“, [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори - М. В. Д. и В. Д. А., на основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.413, ал.2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, за нарушение на чл.60, ал.1, във вр. с чл.61 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи НП на 13.03.2023 г., против „Кордеел-България“ ЕАД, в качеството му на работодател, с което му наложил на основание л.416, ал.5, във вр. с чл.414, ал.2 от КТ имуществена санкция в размер на 1500 лева, за нарушение на чл.60, ал.1, във вр. с чл.61 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, позовавайки се на вмененото задължение на всеки работел с общата разпоредба на чл.275, ал.1 от КТ.

При така установената фактическа обстановка решаващият делото състав на софийски районен съд е приел, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при стриктно съблюдаване на производствените правила, като същите съдържателно отговарят и на законовите изисквания за това.

Въззивния съд е приел, че от доказателствата по делото безспорно се установява, че отговорността на дружеството правилно е ангажирана на основание чл.414, ал.2 от КТ за извършено от него нарушение на трудовото законодателство, осъществяващо признаците от състава на административно нарушение по чл.60, ал.1, във вр. с чл.61 от Наредба №2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, за което и правомерно е санкционирано.

Решението на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е приел, че процесните АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентен орган, предвид приложените по делото заповеди обуславящи тази компетентност.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и

пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаваният състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

По приложението на закона:

Правилно е прието от СРС, че деянието, за което е санкциониран касатора следва да бъде квалифицирано като нарушение на задължението на работодателя за създаване на здравословни и безопасни условия на труд, заложено в чл. 275, ал. 1 КТ, тъй като се касае за строителен обект, на който са се извършвали строителни и монтажни работи, където следва да бъдат изпълнени специалните нормативни изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР, регламентирани с Наредба № 2/22.03.2004 г. за минимални изисквания за безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи. Разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004г., посочена като нарушена в АУАН и НП, въвежда общо правило работа на височина да се извършва при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, а чл. 61 установява конкретно начините, чрез които паданията от височина се предотвратяват.

В решението е прието, че дружеството-жалбоподател има качеството на работодател по смисъла на параграф 1, т.2 от ДР на КТ и в това си качество, е следвало да осигури здравословни и безопасни условия на труд на своите работници в процесния строителен обект, в който е изпълнявал строителни и монтажни работи, с оглед на което жалбоподателят се явява и строител по смисъла на параграф 1, т.2 от Наредба №2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

Прието е, че доколкото дейността на самия обект е свързана с полагане на труд и в условия на височина, обективно е било необходимо работодателят да предотврати риска от падане на хора или предмети, чрез предвидените в посочената по-горе наредба начини - различни видове приспособления, съоръжения или ограждения, които биха ограничили възможността работниците да пострадат при осъществяване на трудовата им функция, или други външни лица, при посещението им в обекта. Наложено е извода, че от събраните по делото доказателства несъмнено е установено, че жалбоподателят, именно в качеството си на работодател не е изпълнил задължението си по чл.60, ал.1, във вр. с чл.61 от Наредбата, и с бездействието си е нарушил посочените разпоредби от обективна страна, като е допуснал строително-монтажни работи на строителния обект, без да е осигурил безопасността на работещите на височина срещу падане на хора или предмети, чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства /напр. ограждения, и/или предпазни /защитни/ мрежи.

Горния извод се приема изцяло от настоящата инстанция и в тази връзка касационната жалба е неоснователна.

По отношение на наложеното наказание, което е определено в минимален размер настоящият съдебен състав счита, че изпълнява превантивната си и предупредително-възпиращата си функции по отношение на нарушителя и на останалите членове на обществото.

Не са налице основания за квалификация на случая като маловажен. Доводът за прилагането на чл. 28, б. "а" от ЗАНН е неоснователен и административнонаказващият орган, като не е приложил тази разпоредба, не е нарушил материалния закон. Маловажен е случаят, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Процесното нарушение е по КТ и е свързано с изисквания, които осигуряват безопасност на здравето и живота на лицата, упражняващи труд в съответния строителен обект, както и на всички преминаващи в близост до обекта лица, поради което самото неспазване на тези изисквания, каквото е установено в случая създава като последица опасност за здравето и живота на посочените лица, което съществено засяга правата и законните им интереси и същото в никакъв случай не може да се приеме за маловажно.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4375 от 02.10.2023г. на СРС, НО, 110 състав, постановено по НАХД № 4963 от 2023г. по описа на съда.

ОСЪЖДА „КОРДЕЕЛ-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „К.“, [улица] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място] - разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.